

VUOROVAIKUTUS JA RYHMÄN HOITAVAT TEKIJÄT YLIPAINOISTEN NUORTEN INTERAKTIIVISESSA RYHMÄOHJAUKSESSA

Lehtonen Tuomas, sairaanhoitajaopiskelija;
Punna Mari, lehtori;
Rutanen Maaret, lehtori

TUTKIMUKSEN TAUSTA

Ryhmäohjaus on hyödyllinen väline hoitotyössä, sillä ryhmällä on useita hoitavia tekijöitä: Toivon herääminen, universaalius, altruismi, perhekokemusten korjaaminen, sosiaalisten taitojen oppiminen, mallioppiminen, ryhmäkoheesio katarsis, interpersonaalinen oppiminen ja eksistentiaaliset tekijät sekä vertaistuki (Finlay 1993, 5–7). Ryhmän jäsenten välinen vuorovaikutus on ryhmän toiminnan edellytys ja ryhmän toiminta pohjautuu sen jäsenten väliseen vuorovaikutukseen. (Kopakkala 2011, 37).

TAVOITE

Tutkimuksen tavoitteena on selvittää, millaista ryhmän vuorovaikutus on interaktiivisessa ryhmäohjauksessa ja miten ryhmän hoitavat tekijät, erityisesti vertaistuki, ilmenevät. **Tutkimuksen tarkoituksena** oli kehittää interaktiivisen ryhmäohjauksen toimintamallia. **Interaktiivisella ryhmäohjauksella** tarkoitetaan tässä tutkimuksessa videoneuvottelulaitteiston välityksellä toteutettua ohjausta, jossa nuoret ovat vuorovaikutuksessa toisten nuorten sekä terveydenhuollon ammattilaisten kanssa.

TUTKIMUKSEN TOTEUTUS JA AINEISTON ANALYSOINTI

- Yhdellä ryhmäohjauksella ryhmän **vuorovaikutuksen osallistuva havainnointi sosiogrammin avulla** -> Aineisto muutettiin määrälliseen muotoon sosiogrammin avulla
- Ryhmän hoitavien tekijöiden ilmenemistä tarkasteltiin ryhmäohjauksen jälkeen kerättyjen ohjaajien kokemusten ja nuorille lopetuspäivässä tehdyn haastattelun pohjalta -> aineisto muutettiin analysoitavaan muotoon teemoittelun avulla

TULOKSET

Ryhmäohjaus oli keskustelevaa sekä myös ohjaajalähtöistä ja vuorovaikutusta syntyi ryhmän sisällä paljon. Selkeää nuorten keskinäistä vuorovaikutusta syntyi vähän.

Ryhmän hoitavista tekijöistä ilmenivät seuraavat:

Vertaistuki - Nuoret kertoivat kuulleensa toisten kokemuksia ja kokivat tästä olevan itselle apua. Ohjaajien kokemuksen mukaan nuoret jakoivat omia kokemuksiaan ryhmässä ja tuntuivat ymmärtävän toisiaan. Molemmat kokivat ilmapiirin avoimeksi ryhmässä.

Toivon herääminen - Ryhmäläiset kokivat saaneensa apua ja kannustusta toisilta ryhmäläisiltä

Ryhmäkoheesio - Ohjaajien kokemusten mukaan nuoret ymmärsivät toisiaan. Molempien mielestä ryhmässä vallitsi avoin ilmapiiri ja nuoret kokivat että ryhmässä oli mukava olla.

Katarsis - Nuoret kykenivät olemaan ryhmässä avoimia hoitajien ja nuorten kokemusten mukaan.

JOHTOPÄÄTÖKSET

- Interaktiivisessa ryhmäohjauksessa ohjaus oli keskustelevaa ja ryhmän sisällä vuorovaikutusta syntyi paljon. Voidaan todeta että etäohjatussa ryhmässä ryhmän toiminta onnistui hyvin. Ryhmän hoitavista tekijöistä (Finlay 1993, 5–7) ilmeni vain osa.
- Tulevaisuudessa nuorten keskinäistä vuorovaikutusta ryhmäohjauksessa voisi pyrkiä lisäämään. Tämä ei ole välttämätöntä ryhmäohjauksen onnistumisen kannalta, vaan sen avulla olisi mahdollista lisätä ryhmän hoitavien tekijöiden ilmenemistä.

LÄHTEET

Kopakkala, A. 2011. Porukka, jengi, tiimi : ryhmädynamiikka ja siihen vaikuttaminen. Helsinki: Edita.
Finlay, L. 1997. Groupwork in occupational therapy. Cheltenham: Stanley Thornes.

Lisätietoja

Tuomas Lehtonen, f7539@student.jamk.fi;
Mari Punna, mari.punna@jamk.fi